

[P. M. Dam.]

projekt. Som repræsentant for Færøerne vil jeg så meget anbefale den høje regering og det høje ting at yde vor hovedstad den ønskede støtte i den udstrækning, det er muligt.

Under radiodebatten forleden dag blev det meget stærkt understreget, hvor vældig en betydning radioen har som kultur- og oplysningsspreder, og at den i sandhed er et folkets øje og et af dets dyreste klenodier. Dette er så sandt, som det er sagt. Men desværre er der det skår i glæden, at man på Færøerne hører den danske radio så dårligt, at man mange steder deroppe må lytte til den norske eller den engelske radio for at høre nyheder, foredrag, skuespil, sang og musik, og hvad nu radioen ellers har at byde på. Jeg er kendt med, at man på rette sted er opmærksom på denne kalamitet, og det er mit håb, at det inden altfor længe må lykkes at bøde på den, så det bliver en selvfølge, at den danske radio indtager førstepladsen som kultur- og oplysningsspreder på Færøerne. Mere end en tiendedel af samtlige færinger bor i Danmark, og også af den grund er en radioforbindelse mellem Færøerne og den øvrige del af riget ikke til at undvære.

Færøerne savner stadig telefonforbindelse med omverdenen, men også dette spørgsmål arbejdes der med på rette sted. Det er mit håb, at det må blive løst inden altfor længe, thi både det færøske og det danske forretningsliv savner den meget, idet som bekendt så godt som al fæsk handel foregår med eller over Danmark.

Hvad angår flyveforbindelse med omverdenen, mangler vi også det, endskønt vi har en flyveplads, som englænderne overlod os, men som sagkyndige desværre mener er uanvendelig. Også om dette spørgsmål er der forhandlet meget, dog uden resultat. Da vi på Færøerne helst skulle have del i dette indenfor samfærdselsmidlerne største fremskridt, der ophæver afstandenes besværligheder og gør samlivet og alt samkvem langt, langt lettere, end man måske nogensinde har drømt om, tillader jeg mig at henstille til den høje regering at fortsætte med anstrengelserne for at få løst denne sag hurtigst muligt.

Jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at berøre elektrificeringsspørgsmålet, elek-

trificeringen af øerne, som i lange tider har været et brændende ønske hos befolkningen. Denne elektrificering er nu ved at blive til virkelighed ved hjælp af Marshallpenge, ved betydelige ydelser fra kommuner og Færøernes lagting og ved store, meget gunstige statslån og tilsagn om rentelettelser og eventuelle tilskud fra staten.

Hovedværket, kaldet SEV, der omfatter over halvdelen af Færøerne, er ved at være færdigt til at tages i brug — et uvurderligt gode og stort fremskridt. Den resterende del af elektrificeringsplanerne, der omfatter bl. a. Suderøen, er under forberedelse. Jeg er glad for, at også denne del omfattes af de givne tilsagn om statsstøtte i form af anlægslån, rentelepelsler og eventuelt tilskud fra staten.

Der er her tale om et så fundamentalt gode og et så væsentligt led i ophjælpningen af det færøske erhvervsliv, at jeg ikke kan undlade at benytte lejligheden til at udtale min varmeste tak til den høje regering og dette høje ting for den ydede støtte, så meget mere som der her er tale om et område, der er særanliggende, men hvis dimensioner er af et sådant omfang, at det ville være umuligt at gå i gang med det uden statens økonomiske hjælp og de betydelige Marshallbeløb, der er stillet til rådighed til formålet.

Arbejdsløshedens tragedie hjemsøger i dag mange, mange hjem på Færøerne. Det har glædet mig meget at opleve, hvordan man hernede med alle til rådighed stående midler bekæmper denne samfundets værste svøbe.

Færøerne er en del af kongeriget Danmark og omfattes således også af grundlovens tilsagn om, at der skal blive gjort alt det, der kan gøres for, at alle kan få lønnende arbejde. Jeg beder om, at kampen mod arbejdsløsheden også — og i særlig grad — må strække sig til den lille del af kongeriget Danmark, der ligger isoleret ude i Atlanterhavet. Der er masser af områder, på hvilke der kan sættes arbejder i gang som midlertidig foranstaltning imod arbejdsløsheden. Jeg kan eksempelvis nævne: de på grund af manglende midler standsede vej- og havnearbejder, fuldførelse og påbegyndelse af hårdt tiltrængte skolebygninger, støtte til stenindustrien, som kan komme til at få meget stor beskæftigelsesmæssig betydning